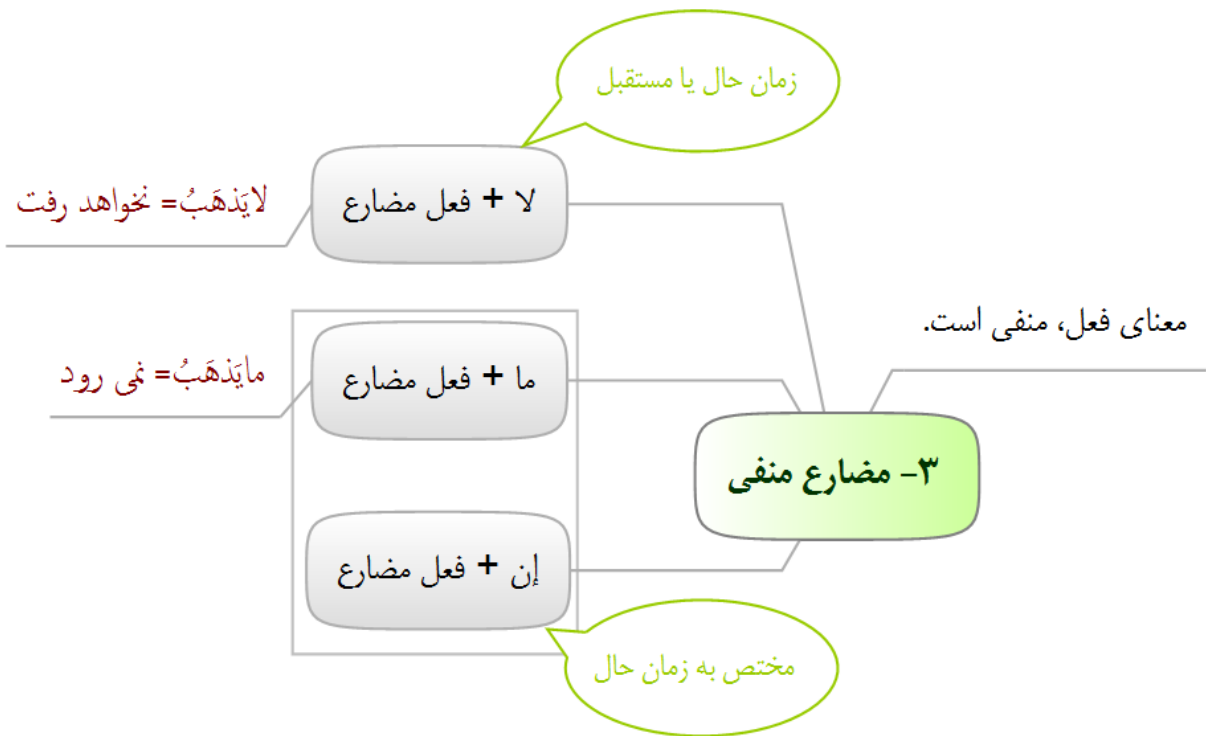

معنا به انشائی (در اینجا سوالی) تغییر می کند.

۴- مضارع مجزوم

لَمْ + فعل مضارع

زمان فعل مضارع، ماضی، و معنای آن، منفی می شود.

لَمْ يَذْهَبْ = نرفت

لَمَّا يَذْهَبْ = هنوز نرفته است

لَمَّا + فعل مضارع

لام امر + فعل مضارع

معنای خبری فعل مضارع، به انشائی -در اینجا طلب انجام فعل- تبدیل می شود.

لِيَذْهَبْ = باید برود

لاي نهی + فعل مضارع

معنای خبری فعل مضارع، به انشائی -در اینجا بازداشتن از انجام فعل- تبدیل می شود.

لَا يَذْهَبْ = نباید برود

إِنْ + فعل مضارع

إِنْ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ

حروف شرط + فعل مضارع

إِذَا + فعل مضارع

اسماء شرط + فعل مضارع

أَيُّ + فعل مضارع

مَنْ + فعل مضارع

حَيْثُ + فعل مضارع

مَا + فعل مضارع

أَيْنَ + فعل مضارع

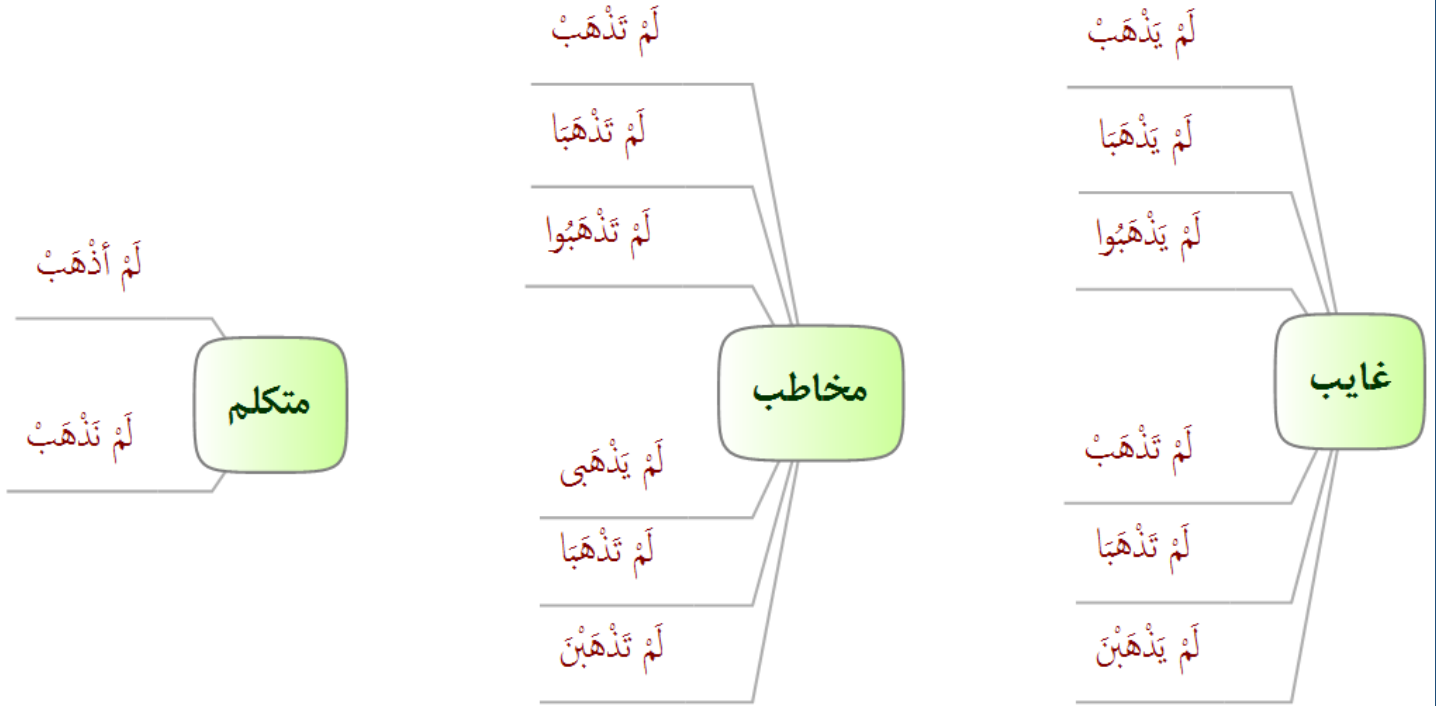
مَهْمَا + فعل مضارع

أَيَّانَ + فعل مضارع

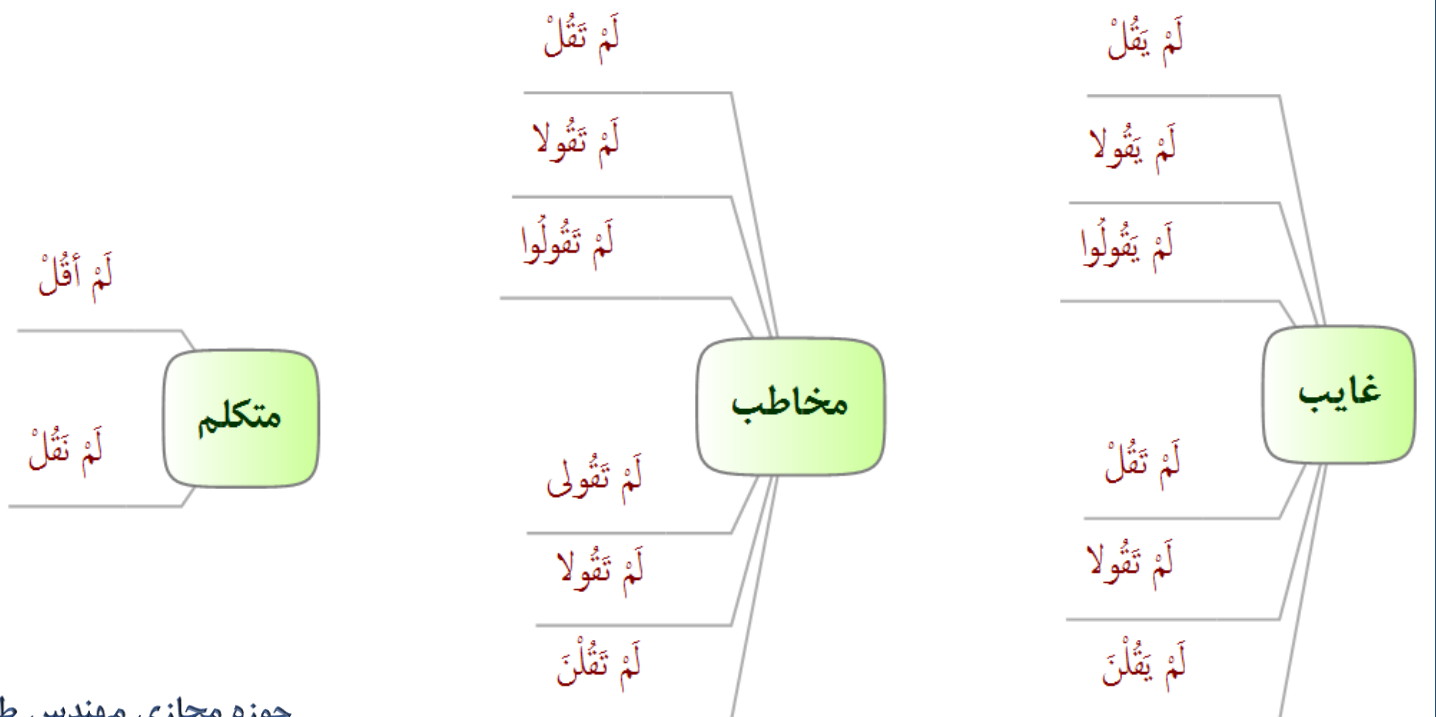
أَيُّ + فعل مضارع

مَتَى + فعل مضارع

صرف فعل مضارع مجزوم ذَهَبَ-يَذْهَبُ

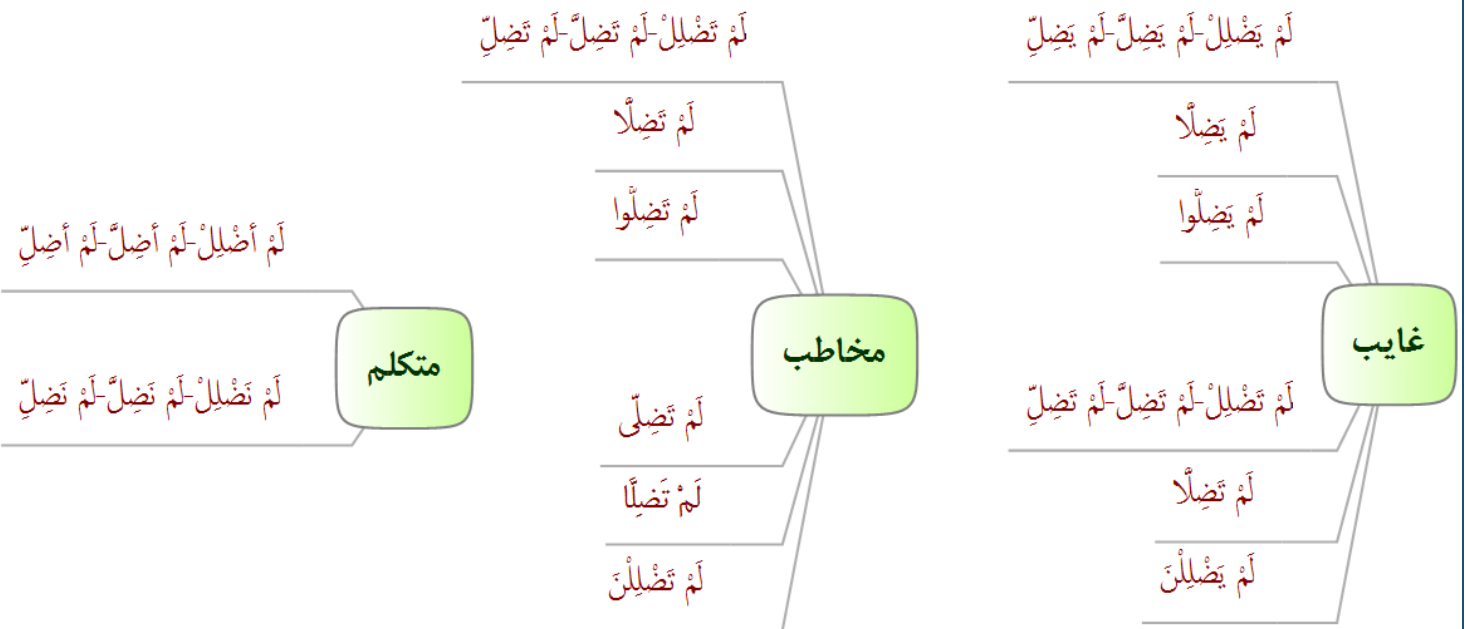
صرف فعل مضارع مجزوم قال-يَقُولُ

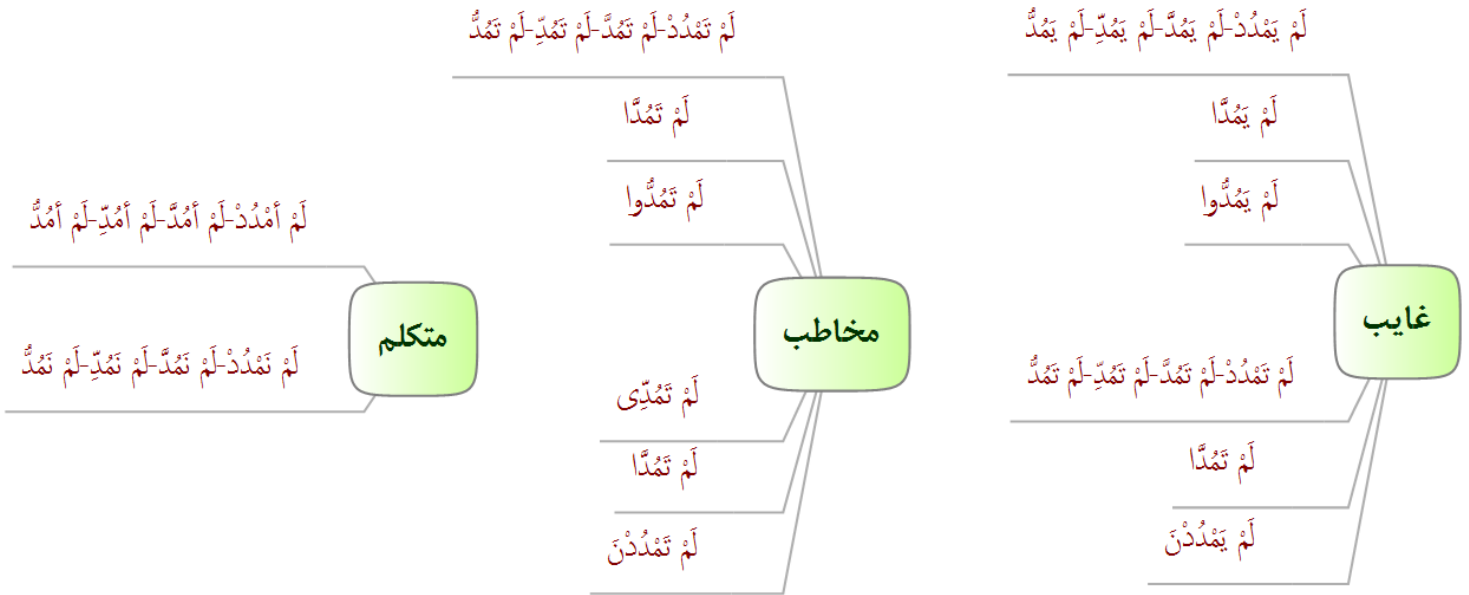
صرف فعل مضارع مجزوم دَعَا-يَدْعُوْ

صرف فعل مضارع مجزوم ضَلَّ-يَضِلُّ

صرف فعل مضارع مجزوم مدّ-یَمُدُّ

جزم به سکون، در فعل مضارع کان

صیغه های ۱ و ۴ و ۷ و ۱۳ و ۱۴

چنانچه حرف پس از آن متحرک باشد و ضمیر متصل نباشد، حذف نون، جایز است.

زَيْدٌ لَمْ يَكُنْ كَاذِبًا - لَمْ يَكْ كَاذِبًا

۵- مضارع منصوب

أَنْ + فعل مضارع

فعل مضارع، به تأویل مصدر می رود.

أَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ = صَوْمُكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ

لَنْ + فعل مضارع

معنای فعل مضارع، به صورت موکد، نسبت به زمان آینده منفی می شود.

وَلَنْ نَجِدَ لِسِنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا

كَيْ + فعل مضارع

فعل مضارع را تاویل به مصدر می برد و مصدر مؤؤل را علت ماقبل خود قرار می دهد.

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا

إِذَنْ + فعل مضارع

حرف مضارع را جواب و جزای مطلبی مشخص قرار می دهد

- أَرْوَرِكْ
- إِذَنْ أَشْكُرْكَ

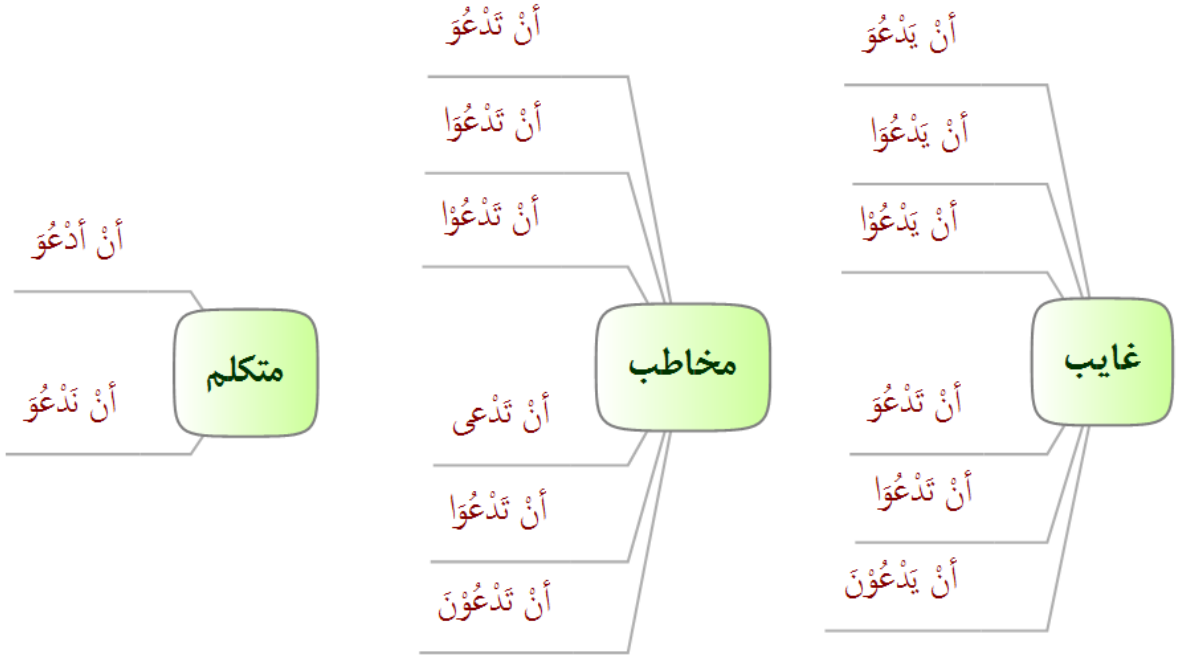
صرف فعل مضارع منصوب ذَهَبَ-يَذْهَبُ

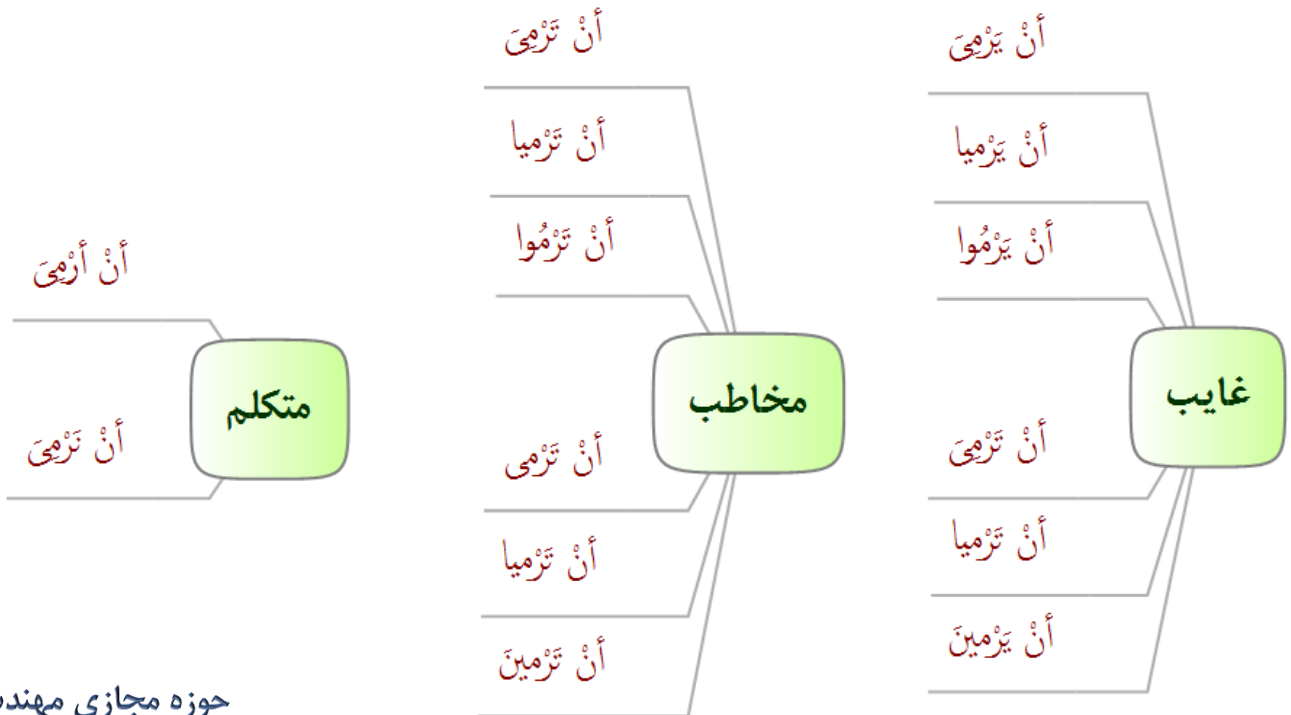
صرف فعل مضارع منصوب سَرَّ-يَسُرُّ

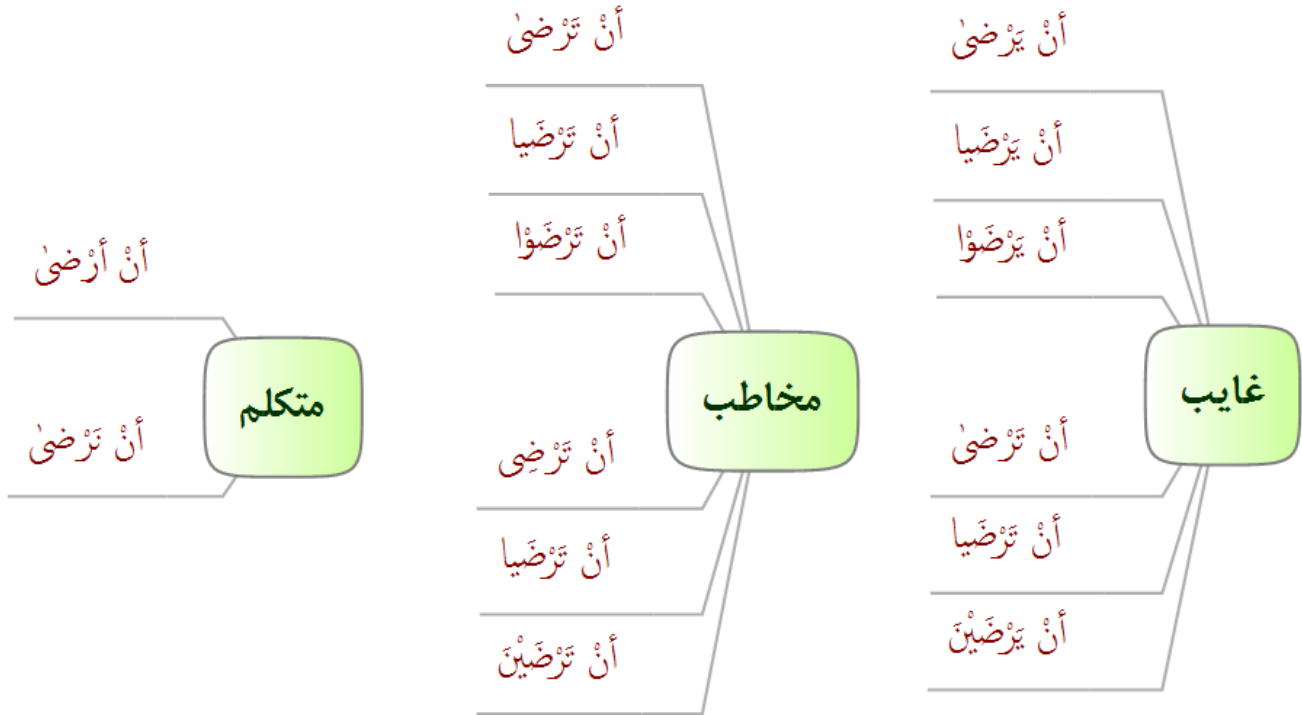
صرف فعل مضارع منصوب دَعَا-يَدْعُو

صرف فعل مضارع منصوب رَمَى-يَرْمِي

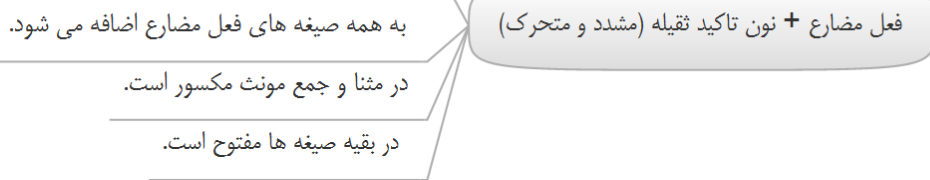

صرف فعل مضارع منصوب رَضِيَ - يَرْضَى

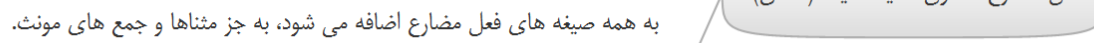
نون تاکید، در آخر فعل مضارعی که زمان آن مستقبل باشد-معلوم یا مجهول- در می آید.

لا تَقُولُ (نگو):
لا تَقُولَنَّ = حتما حتما

۶- مضارع مؤكد

لا تَقُولُ (نگو):
لا تَقُولَنَّ = حتما نگو

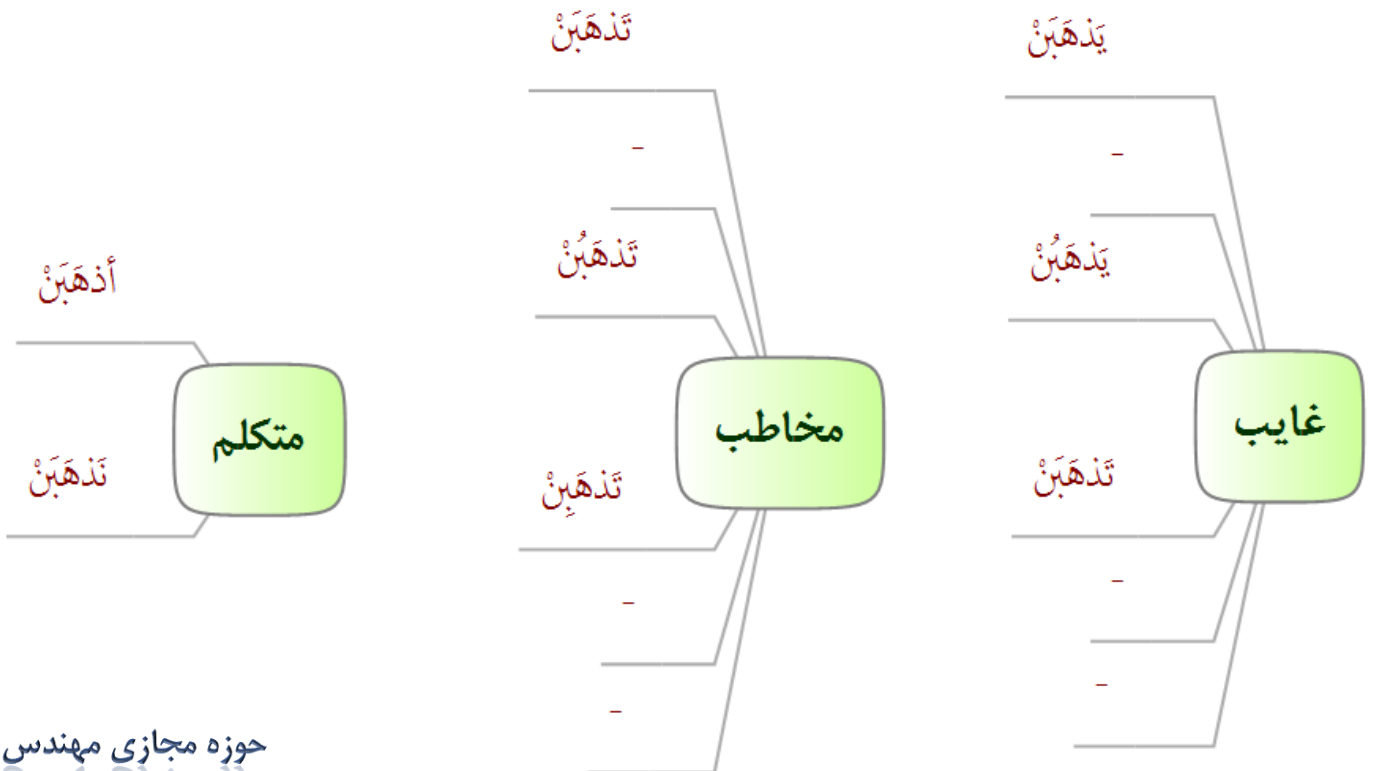
اثر لفظی نون تاکید در فعل مضارع

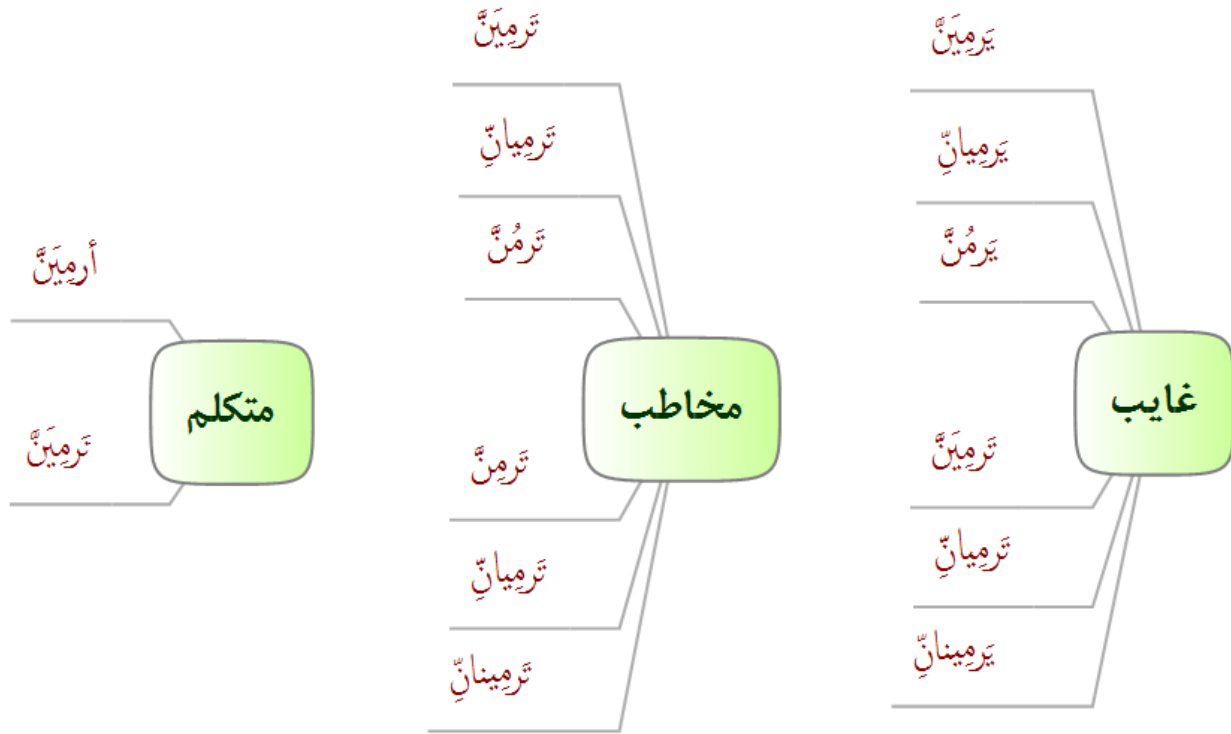
صرف فعل مضارع مؤکد یَذْهَبُ (با نون تاکید ثقیله)

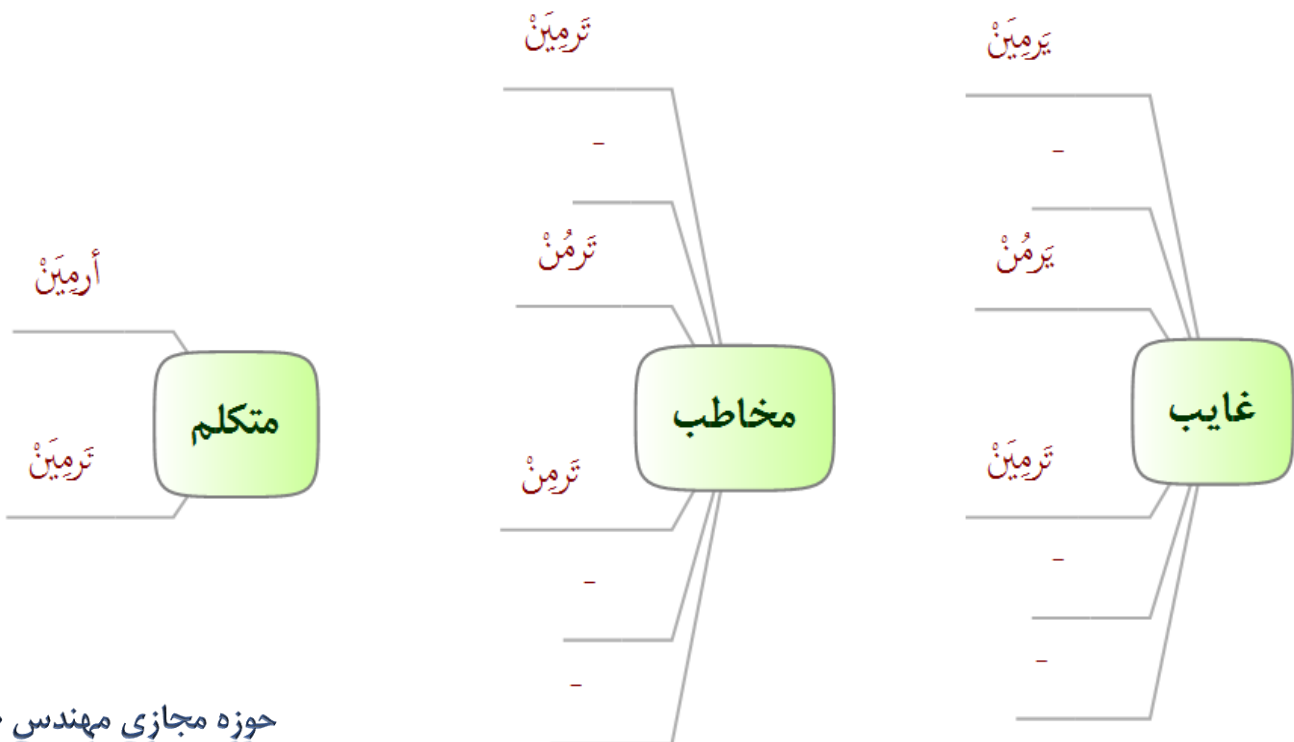
صرف فعل مضارع مؤکد یَذْهَبُ (با نون تاکید خفیفه)

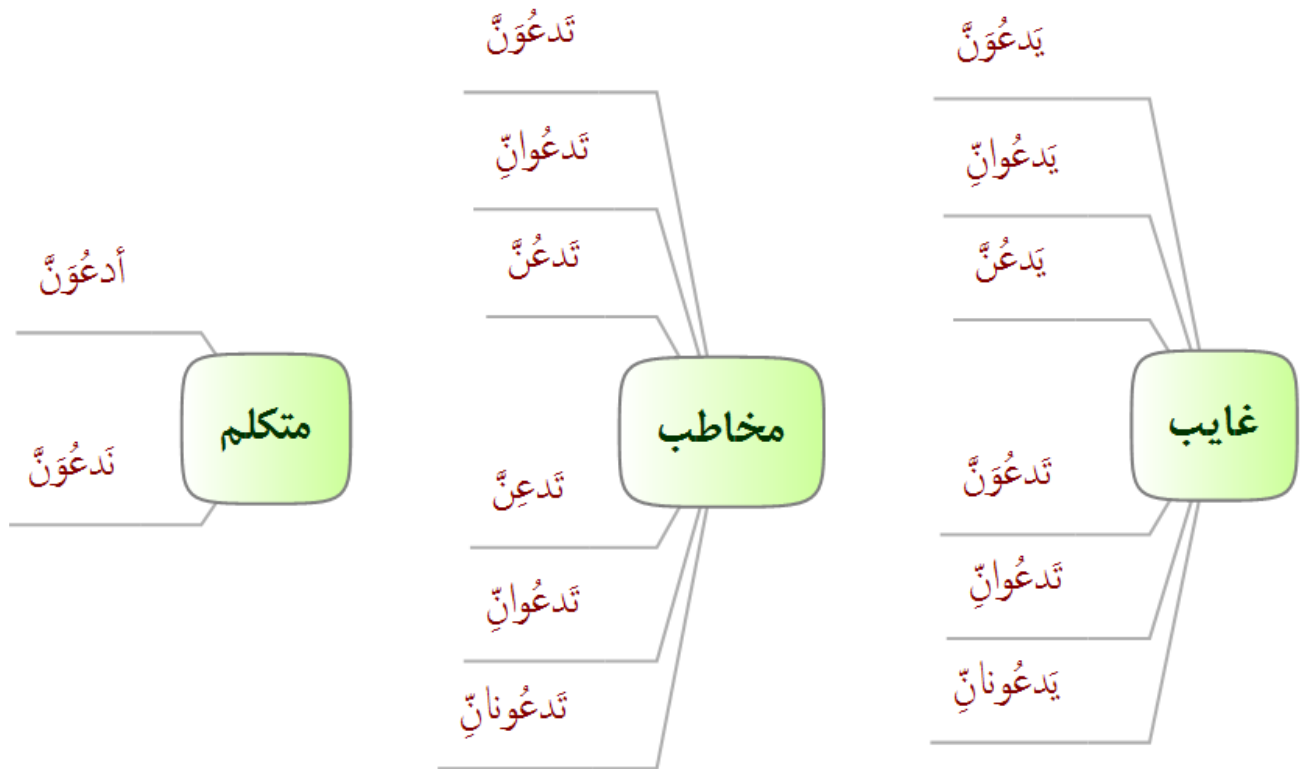
صرف فعل مضارع مؤکد یرمی (با نون تاکید ثقیله)

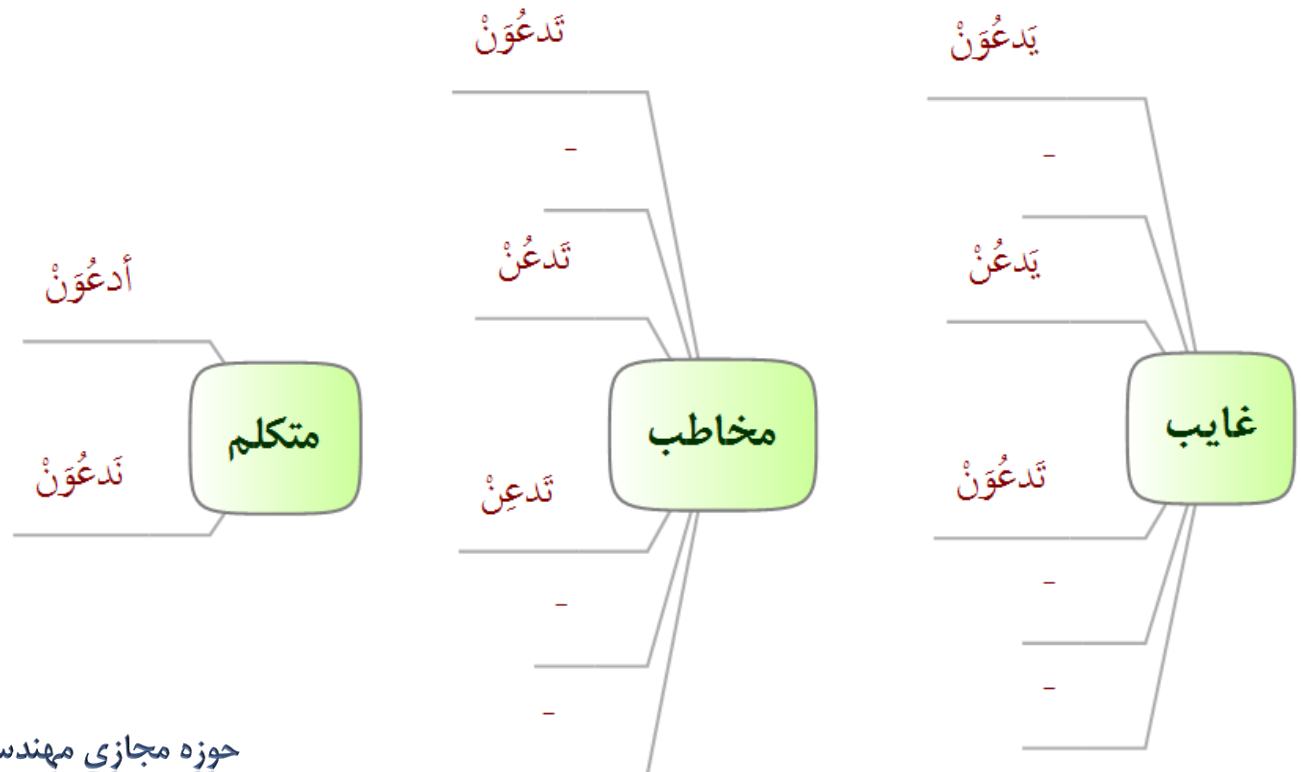
صرف فعل مضارع مؤکد یرمی (با نون تاکید خفیفه)

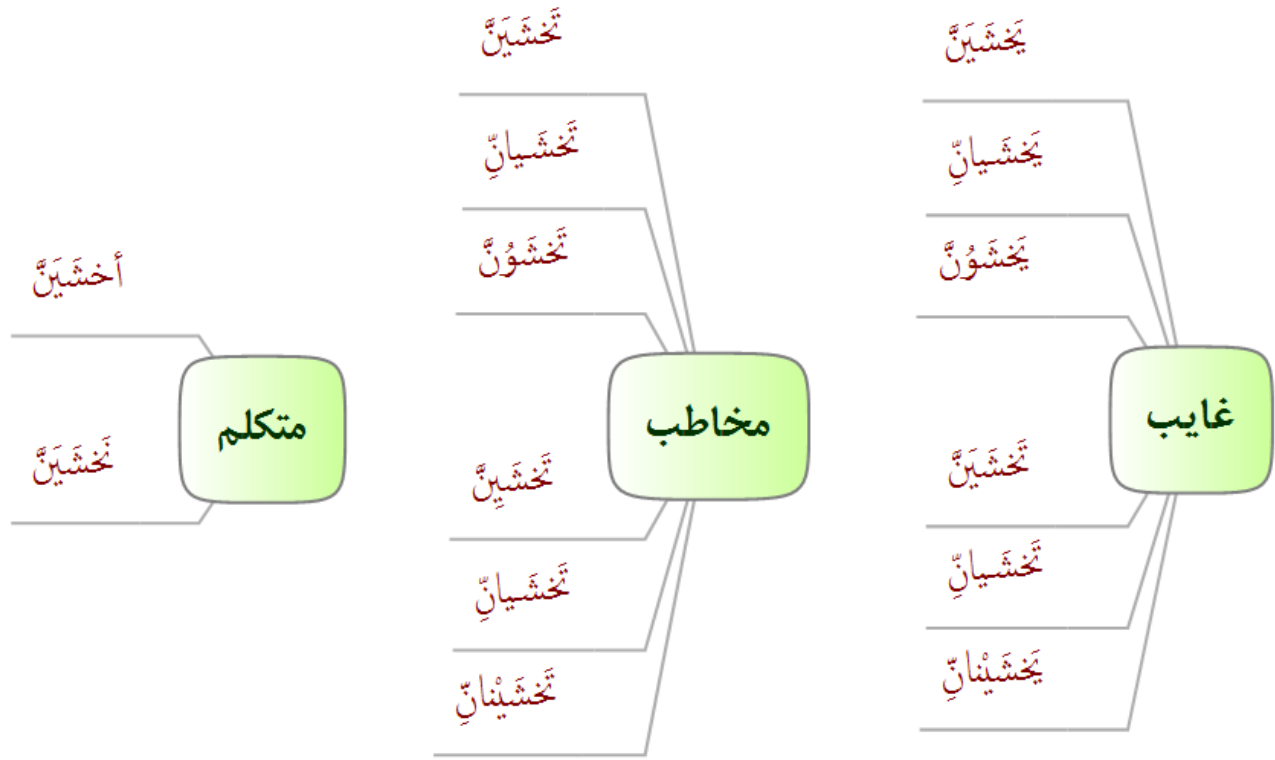
صرف فعل مضارع مؤکد یدَعُوْ (با نون تاکید ثقیله)

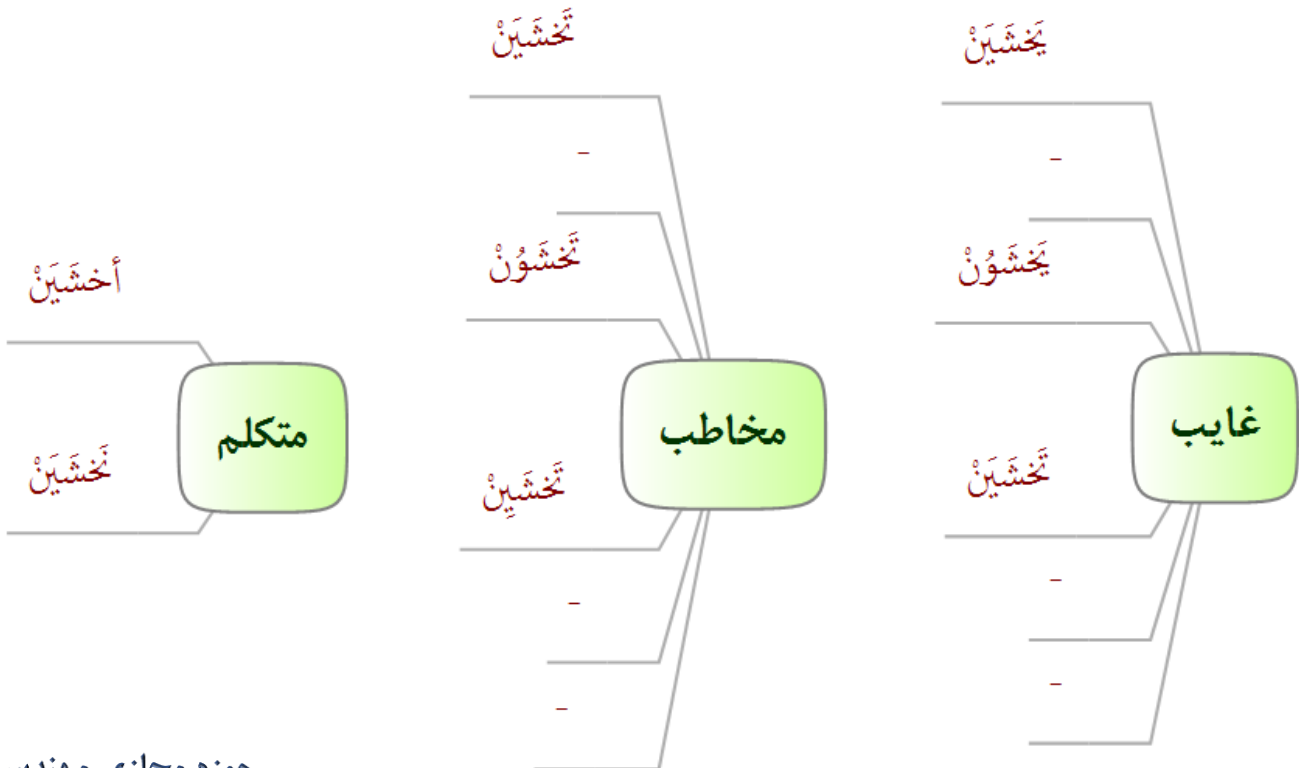
صرف فعل مضارع مؤکد یدَعُوْ (با نون تاکید خفیفه)

صرف فعل مضارع مؤکد یَحْشِيْ (با نون تاکید ثقیله)

صرف فعل مضارع مؤکد یَحْشِيْ (با نون تاکید خفیفه)

اثر لفظی نون تاکید
در فعل امر (و نهی)

تغییراتی که در مضارع، اجرا می شود.

عین الفعل بر می گردد.

صیغه های ۱ و ۴ و ۷ و ۱۳ و ۱۴ امر اجوف

لام الفعل بر می گردد.

صیغه های ۱ و ۴ و ۷ و ۱۳ و ۱۴ امر ناقص

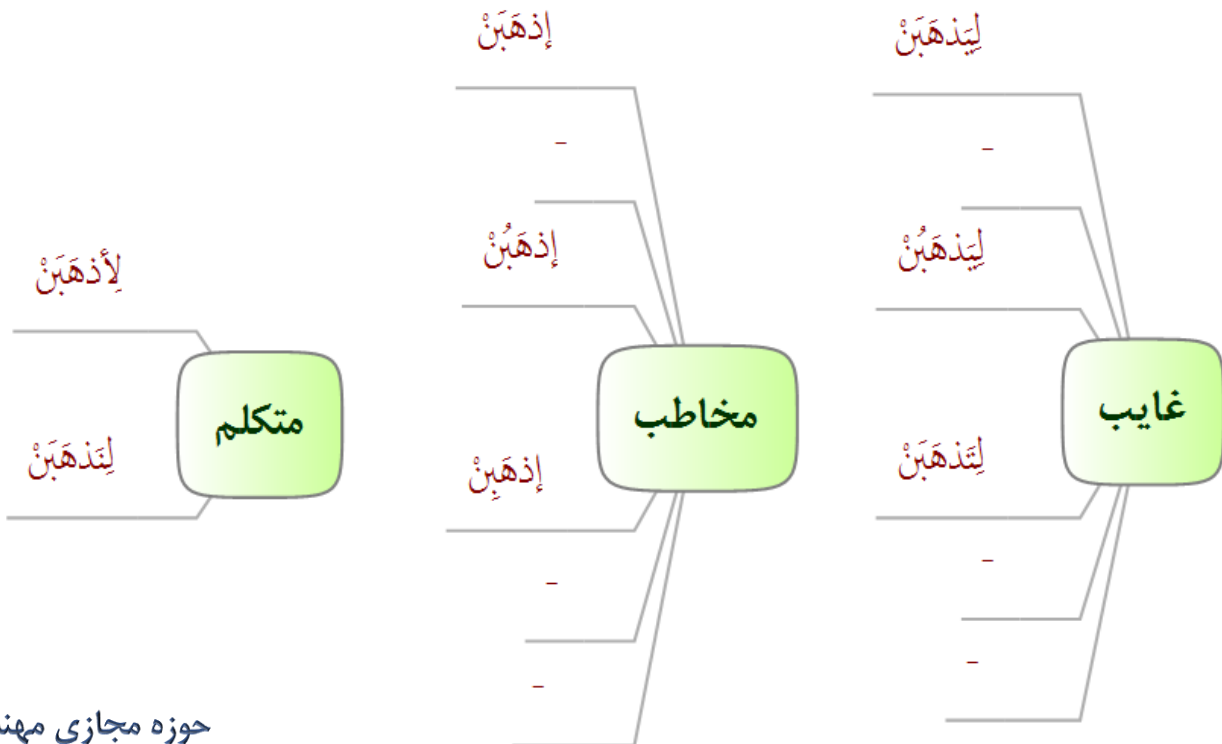
فقط یک وجه جایز است.

صیغه های ۱ و ۴ و ۷ و ۱۳ و ۱۴ امر مضاعف

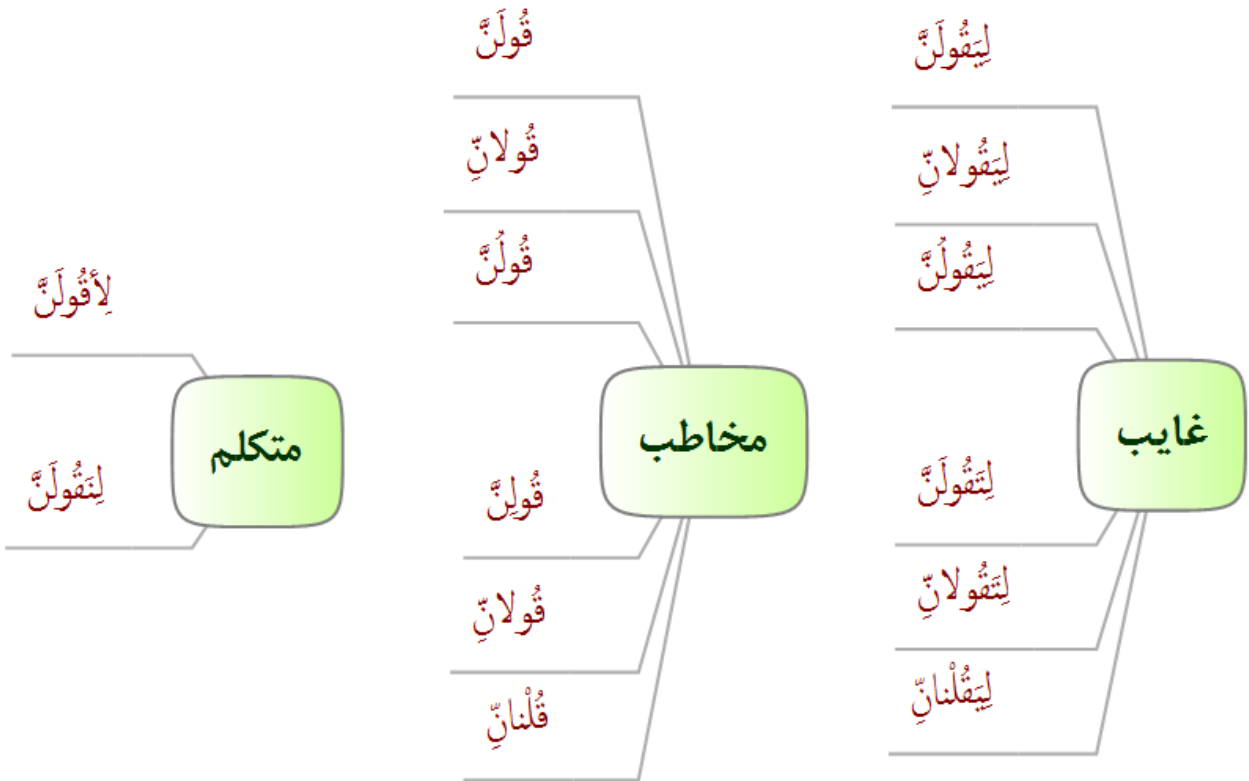
صرف فعل امر مؤکد یَذْهَبُ (با نون تاکید ثقیله)

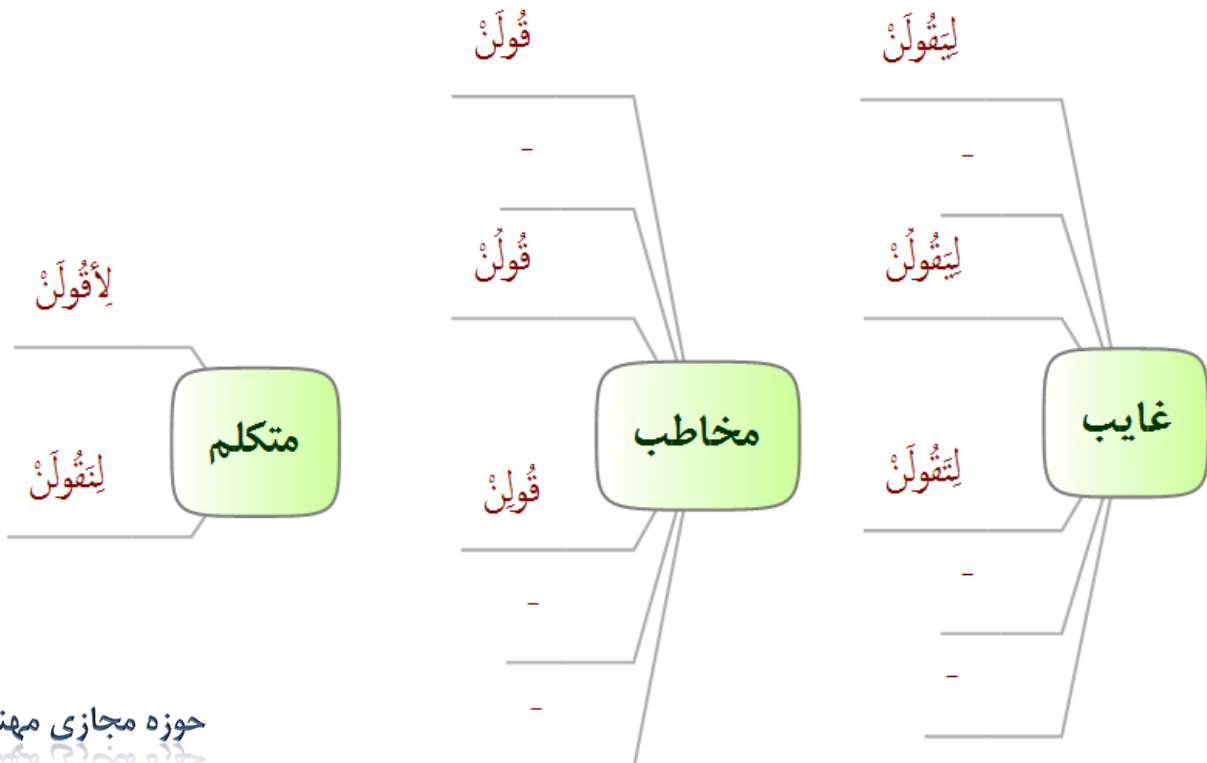
صرف فعل امر مؤکد یَذْهَبُ (با نون تاکید خفیفه)

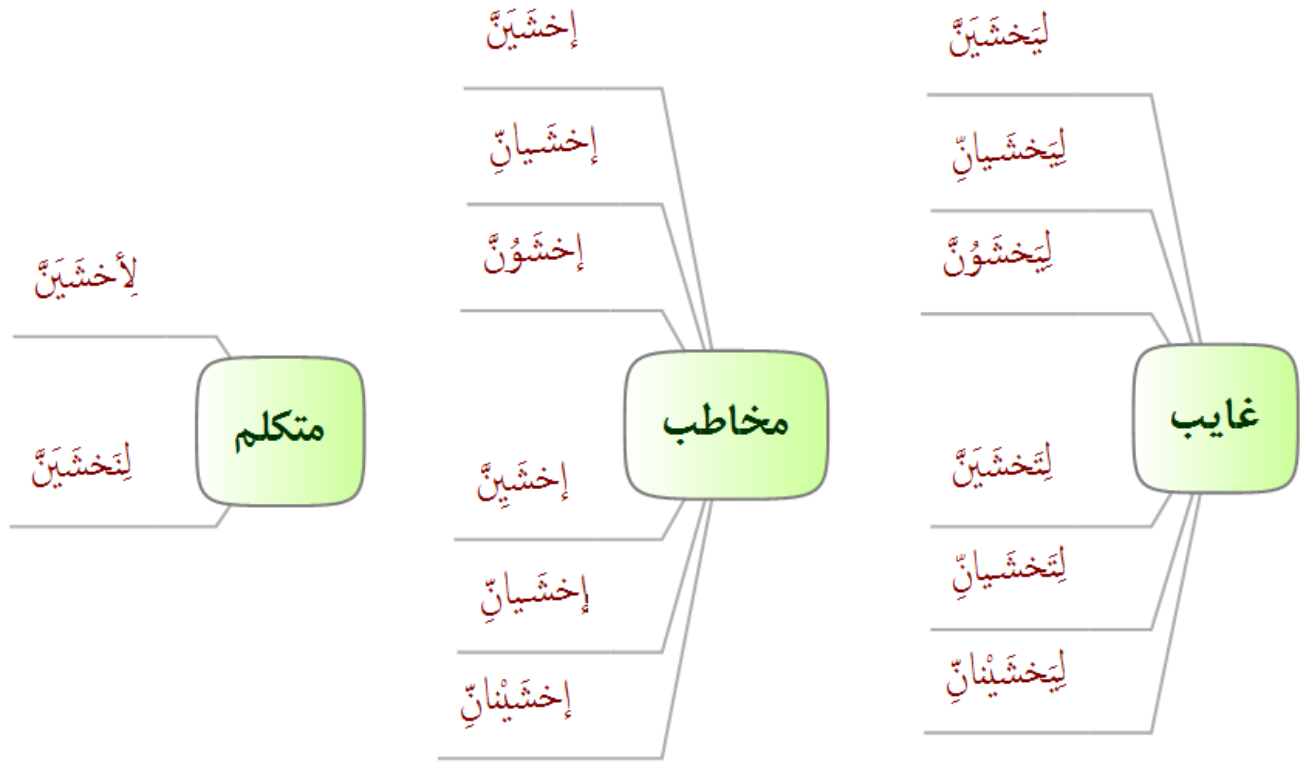
صرف فعل امر مؤکد یَقُولُ (با نون تاکید ثقیله)

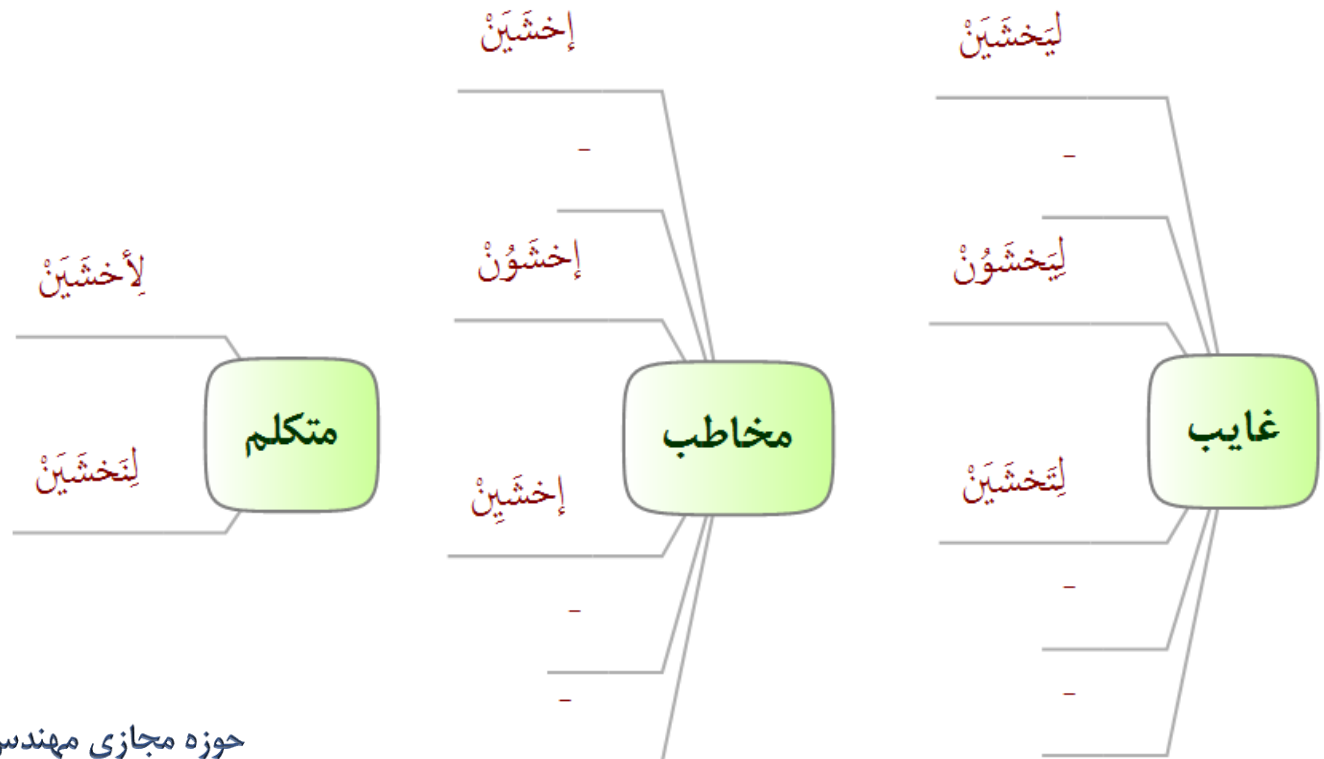
صرف فعل امر مؤکد یَقُولُ (با نون تاکید خفیفه)

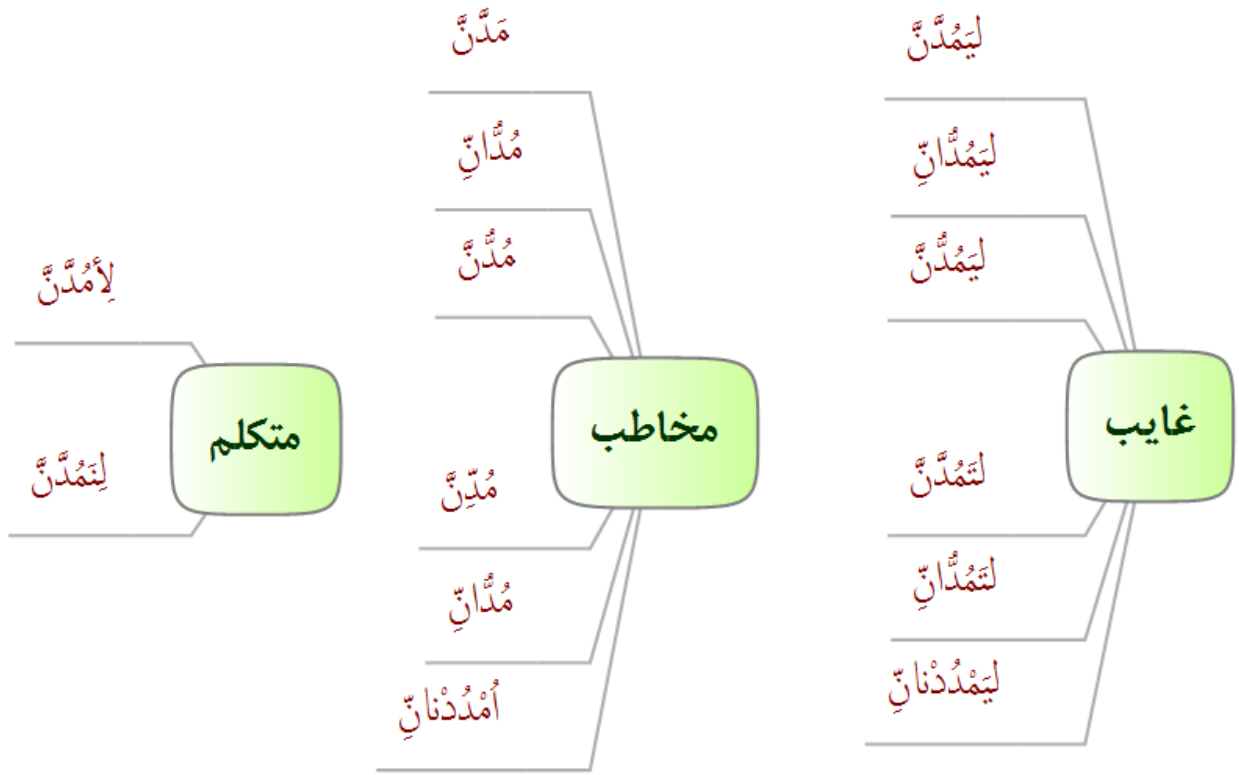
صرف فعل امر مؤکد یُخَشِئُ (با نون تاکید ثقیله)

صرف فعل امر مؤکد یُخَشِئُ (با نون تاکید خفیفه)

صرف فعل امر مؤکد یَمُدُّ (با نون تاکید ثقیله)

صرف فعل امر مؤکد یَمُدُّ (با نون تاکید خفیفه)

